

**DRŽAVNA II. DEŠKA
MEŠČANSKA ŠOLA**

V LJUBLJANI

IZVESTJE

ZA ŠOLSKO LETO

1934 – 35

V LJUBLJANI 1935

DRŽAVNA II. DEŠKA MEŠČANSKA ŠOLA
V LJUBLJANI

Izvestje

z a š o l s k o l e t o

1934–35

V LJUBLJANI 1935

Založba drž. II. deške meščan. šole v Ljubljani

Draga mladina!

Z veliko grozo in globoko žalostjo smo sprejeli vest o strašnem dogodku, ki se je odigral 9. oktobra ob 4. uri popoldne v francoskem pristaniškem mestu Marseilles-u. Naš kralj je postal žrtev atentata. S svojo krvjo je kralj mučeniško zapečatil delo za mir, radi katerega se je napotil v zavezniško Francijo. Nam vsem pa, ki ljubimo na neizmernih žrtvah ustvarjeno Jugoslavijo, vsem stiska srce velika bolest, vsa Jugoslavija žaluje; poslednja gorska vasica je v črnini.

Zbrali smo se danes v tem prostoru, da počastimo spomin našega blagopokojnega kralja, da si ogledamo njegovo s samim delom ovenčano življenjsko pot, da se krepimo ob pogledu na njegovo veliko ljubezen do svojih državljanov, do Jugoslavije, da zajamemo novih moči, s katerimi se bomo z vso vnemo oklenili našega mladega kralja, Njegovega Veličanstva kralja Petra II., da bomo na ta način z zanosom izvrševali oporoko, ki nam jo je zapustil naš veliki kralj s svojimi zadnjimi besedami:

»ČUVAJTE JUGOSLAVIJO!«

In meni, draga mladina, je zadana tužna naloga, da vam orišem življenjsko pot največjega in prvega Jugoslovana — življenjsko pot blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja.

Bilo je 17. decembra 1888. l. v Cetinju. V krasno vilo v črnogorski prestolici so stopale rojenice in sojenice. Ustavile so se ob vznožju posteljice, v kateri je počivalo ravnokar rojeno dete — čvrst dečko. Prišle so rojenice, da začrtajo princu stezo, po kateri naj hodi do svoje gomile.

»Učen bodi in moder!« de prva.

»Kraljevska krona naj Ti krasí glavo!« pristavi druga.

»Hrabrost in odločnost naj bosta njegova dika!« reče tretja.

»Zasužnjenemu narodu naj bo rešitelj in zedini naj svoj narod!« doda četrta.

»Neizmerno naj ljubi svoj narod, odposlanec miru naj ostane do konca dni življenja!« izgovori peta.

Izgovorivši svojo sodbo, so rojenice izginile.

In po tej poti, ki so mu jo začrtale rojenice, je hodil naš kralj vse življenje, kajti ta princ ni bil nihče drugi kot naš blagopokojni Viteški Kralj Aleksander I. Zedinitelj.

Znano vam je vsem iz zgodovine, da je ded našega umrlega kralja knez Aleksander prostovoljno prepustil prestol knezu Milošu Obrenoviću, potem ko je uvidel, da del naroda neče razumeti njegovega blagohotnega prizadevanja po notranji ureditvi države. Vedel pa je tudi, da bodo v zdravem srbskem narodu vstali močje, ki bodo uvideli, kdo hoče narodu dobro, kdo je njegov pravi voditelj. Karagjorgjevići so morali začasno zapustiti rodno zemljo. Sin kneza Aleksandra — Peter — si je izbral za družico na svoji življenjski poti črnogorsko princesinjo Zorko Ljubico. In tako je bilo srečno naključje, da se je naš vzvišeni blagopokojni kralj rodil v Cetinju.

Prve skrbne in nežne vzgoje je bil deležen doma. Kakor vsem svojim otrokom, je bil tudi Aleksandru prvi in najboljši učitelj njegov vzvišeni oče sam, ki je bil ves prepojen z globokim in resnim pojmovanjem življenjskih problemov in teženj svojega naroda. Že kot mlad deček je moral zapustiti Aleksander skrbno okrilje svojega očeta, kajti mati mu je umrla, ko je bil mali princ dobro leto star. Odšel je skupno s svojim bratom Gjorgjem v Petrograd, kjer sta bila oba v zboru dvorskih pažev pri poslednjem ruskem caru Nikolaju II. Kasneje je skupno s svojim očetom živel v izgnanstvu v Ženevi. Tu se je temeljito posvetil studiju. Ustvaril si je tako globoko podlago, da je vsak, kdor je imel srečo govoriti z njim, občudoval njegovo res svetovno izobrazbo in njegovo globoko spoznavanje življenjskih razmer po svetu.

Mnogi tovariši kralja Aleksandra se spominjajo dni, ki so jih preživeli skupno z njim v šoli. Naj vam prečitam, kaj piše o tem list »Journal de Genève« 3. aprila 1909. pod naslovom: »Mali princ v šoli«, v trenutku, ko je princ Aleksander postal srbski prestolonaslednik:

»Mali srbski princ, ki je postal prestolonaslednik, se je šolal v Ženevi. Bil je v šoli Bourg-de-Four, ki sprejema vse stanovce izmed našega prebivalstva in ki jo vodi s tako mehko in trdno avtoriteto duhovita in srčna žena. Osem let je bil star, ko je stopil v šolo, in 11, ko jo je zapustil. Bil je resen, vesten in premišljen. Imel je v sebi znano privlačnost slovanskih plemen in iz njegovih krasnih oči je sijala izredna prijaznost. Želel si je prijateljstva in nežnosti, kakor tisti otroci, katerim je bila v mladosti vzeta materina nežnost, in ko je že odšel iz šole, se je vrnil, samo da bi še enkrat objel svojo učiteljico.

Njegov oče je bil tako previden, da mu je dajal malo denarja, tega ni Aleksander zapravil s svojimi sošolci. Vodil je o njem natančen račun, vedel je za trgovine, kjer so prodajali najboljše blago razmeroma najbolj poceni. Tudi svojim prijateljem je rad pokazal pot do njih. Hodil je k Rouxu ali Robertu. Pri Monardu je kupoval cvetlice ter jih zbiral v šopke, ki jih je potem poklonil svojim učiteljicam.

Bil je izredno ljubezniv. Na lastno pobudo je rad storil tiste majhne usluge, ki dajejo življenju toliko ljubkosti. Ko je njegov razred vodila stara dama iz Ženeve, je on edini računal z njeno starostjo in ji ni nagajal.

Tako je živel tri leta med ženevskimi malomeščani. Z njimi se je igral in z njimi se je učil. Med ljudmi ni delal razlike. Tikali smo ga in klicali Sandro.

Včasih je vprašal, zakaj živijo ljudje, ki so rojeni, da postanejo kralji, in drugi, da postanejo cestni pometači? Odgovorili so mu: Vsak ima svojo nalogo na tem svetu. Dober cestni pometač je več vreden kakor slab kralj. Toda jaz — je dodal po dolgem molku — ne bom nikdar kralj!

In vendar, postal bo kralj. Stopil bo na tron monarha Petra, katerega je tako spoštoval. Morda bi bil ubogi deček srečnejši, ko bi ostal preprost človek. Gotovo se je večkrat v obžalovanju spomnil te mirne družinske in srečne šole, kjer otroci skupno uživajo isto gotovost in od koder gledajo, kako se solnce igra z listjem na drevesih.

Tudi svojim sošolcem je naš umrli kralj zapustil sliko samo dobrega tovariša, saj pravijo: »Tu v šoli smo ga videli oblečenega v črno, videli smo ga, kako se kepa s snegom, kako se igra. Kako je tekel za tovarišem in ga prosil za kolo, da bi se z njim malo peljal, ali pa, kako je lepil znamke v album na vrtu v ulici Monnetier med rožami, ki jih je njegov oče tako skrbno zalival.«

Ko je njegov veliki oče bil 2. junija 1903. poklican od srbske narodne skupščine na prestol kralja Srbije, je zapustil s svojim očetom Ženevo tudi naš blagopokojni kralj. V Beogradu je absolvirал srednjo šolo, na kar se je posvetil studiju državnega prava. Dne 28. marca 1909. je bil oklican za prestolonaslednika. Sedaj se je v prvi vrsti posvetil vojaškim vedam. Vse svoje zanimanje je osredotočil k organizaciji srbske vojske, v katero je prvotno vstopil kot navaden vojak. Z dnem, ko je bil oklican za prestolonaslednika, so se pa zanj končali tudi mirni mladostni dnevi. Komaj so namreč pretekla dobra tri leta, že ga je klical narod, klicala ga je domovina. Oktobra 1. 1912. je izbruhnila balkanska vojna. Prestolonaslednik je prevzel poveljstvo nad prvo srbsko armado. Pod njegovim poveljstvom je ta armada priborila prvo veliko in odločilno zmago nad Turki v bitki pri Kumanovem. Mladi prestolonaslednik pa je tudi zadal poslednji udarec turški vojski pri Bitolju. Na čelu svoje vojske je 13. oktobra 1912. zmagoslavno vkorakal v Skoplje. S temi slavnimi čini srbskega orožja je bil postavljen prvi temelj za poznejšo zgradbo velike Jugoslavije.

Še večje in težje so postale naloge mladega prestolonaslednika, ko je bil 12. junija 1914. zaradi bolehnosti kralja Petra imenovan za regenta in vršilca kraljevske oblasti. Zdaj je ležala na njegovih ramah vsa teža politične odgovornosti, ki je postala naravnost velikanska, ko je zajela ves svet bojna vihra. In ko so malo Srbijo obkolili sovražniki od treh strani ter jim je ostala edina pot skozi albanske gore, sta spremljala svoj mučeniški narod tudi na tej poti veliki kralj Peter in njegov sin regent Aleksander. Koga ne bi albanska Golgota potrla in mu vzela poguma? Toda njemu

— voditelju ni smel upasti pogum, duh mu ni smel kloniti. Krvavelo je njegovo srce, ko je gledal izmučene svoje junake. Neizmerna bol ga je prešinjala, ko je neizprosna bela žena opravljala svoj posel v taborišču utrujene srbske vojske. Zavedal se pa je tudi in ta zavest ga je držala na višini, zavest, da rabi srbski narod Kraljeviča Marka, junaka, ki naj dovede srbski narod zopet na sveta tla domača. Bogato je bila ta njegova zavest poplačana, ko so ga po zmagoslavnem predoru solunske fronte z navdušenjem sprejeli zopet osvobojeni srbski kraji, in ko je mogel dne 1. decembra 1918. s proklamacijo zedinjene Jugoslavije izpolniti ideal mnogih jugoslovanskih generacij. In ko je obiskoval mladi regent naše kraje, so tekmovali med seboj, kdo ga bo lepše in sijajnejše sprejel. Povsod je bil pozdravljen kot triumfator.

S koncem svetovne vojne in s sklenitvijo miru je herojska doba njegovega življenja minila, nastopil je dobo modrega vladanja. Vse svoje sile je posvetil delu na utrditvi in notranji ureditvi jugoslovanske države. Časi so bili zelo težki, domovina je bila obkrožena od zunaj, znotraj pa ogrožena od mnogih voditeljev svojih političnih strank. S svojim modrim vladanjem je naš prevzvišeni vladar obvaroval državo in narod še večjih neprijetnosti. In ravno ta odgovornost pred narodom in zgodovino mu je nalagala, da napravi prepirom med brati konec, in da prevzame usodo države v svoje lastne roke.

Njegov manifest z dne 6. januarja 1929. pomeni zgodovinsko razdobje ne samo za kraljevo osebno življenje, temveč za življenje vsega jugoslovanskega naroda. To je bil pričetek nove dobe v zgodovini jugoslovanskega naroda.

Z enako ljubeznijo kot svojega kralja, se je naš narod oklenil tudi svoje kraljice Marije, s katero se je poročil naš blagopokojni kralj 8. junija 1922. Dne 6. septembra 1923. so oznanili topovski streli vsemu jugoslovanskemu narodu veselo vest, da se je rodil prevzvišenemu paru sin, takratni prestolonaslednik in sedanji naš kralj Nj. Veličanstvo Peter II.

Po 6. januarju 1929. je začel snujoči duh blagopokojnega kralja neovirano posegati v zunanjo politiko. Uvidel je, da potrebuje ves svet miru, kajti le v miru je napredek, le v miru procvita in se razvija narod, in takega miru je želel dati naš kralj Jugoslaviji. Tej ideji so bila posvečena pota v sosednje države, zato obiski pri rumunskem kralju, zato sestanek z bolgarskim kraljem Borisom, zato poset pri Kemal paši v Carigradu. To veliko prizadevanje je želo triumf ob zadnjem sestanku obeh kraljev v Sofiji. In sedanji triumf, ki se je pripravljal v Parizu, naj bi bil balkansko zvezo miru postavil na najširšo podlago ter zagotovil trajno sodelovanje velikega francoskega naroda.

Našemu kralju je ležal tudi na srcu narodov napredek v duševnem oziru. Zavedal se je, da bo višja kultura imela samo tedaj trdno podlago, ako bo omika prodrla v najširše sloje — predvsem preprostega ljudstva. Posebno si mu bila pri srcu ti, mladina. Zanimal se je za osnovno šolstvo, zlasti v pokrajinah, kjer imajo analfabete. Skrbel je, kot vladar naroda, ki je po pretežni večini kmetski, za napredek vasi in za kulturno življenje poprečnega človeka. Zato je ustanovil poseben fond, ki so iz njega podeljevali podpore in nagrade za prosvetno delo med ljudstvom. Marsikatera šola v Južni Srbiji in Črni gori se je otvorila na njegovo posebno vzpodbudo in z njegovo podporo.

Poleg svoje znane skrbi za široko kulturo je še vedno našel čas, da pokaže živo zanimanje za posebne pojave višje kulture. Tako se je blago-

pokojni kralj zanimal zlasti za likovno umetnost in za starine. Krasna je bila njegova zamisel, da se stari dvorec v Beogradu prepusti v kulturne namene. Živahno se je zanimal za naše univerze, in slovenska univerza nosi njegovo ime.

Z druge strani je znano, da je naš kralj zelo čislal knjige. Njegova knjižnica šteje veliko število izbranih knjig v domačem in tujem jeziku.

Naš blagopokojni kralj je vedno izražal željo, da se postavi na delo za boljši duševni napredek zdrave, pozitivne sile. Delaven je bil naš kralj tako na političnem kakor tudi na duševnem polju. Toda vsi oni, ki ne žele miru, ki jim ni po volji mirno sožitje treh po krvi enakih bratov, so uporabljali vsa sredstva, da zrušijo dolgo zaželeno zedinjeno Jugoslavijo. Zato je prišlo do strašnega dne v Franciji. Blagopokojni kralj je svoje velike ideje — ideje miru — zapečatil s svojo mučeniško krvjo.

Draga mladina, našega velikega kralja ni več. Toda ni umrla domovina, a umrlo ni niti delo našega blagopokojnega kralja. Kar je hotel naš kralj, to mora hoteti ves narod, to mora hoteti vsakdo izmed nas! Na tebe, draga mladina, zre vsa Jugoslavija! Ti si doraščajoč narod. In tebi so v prvi vrsti namenjene kraljeve zadnje besede — njegova oporoka! Hodimo po stopinjah našega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja, po potih, ki nam jih je načrtoval s svojo neizmerno ljubeznijo do svojega naroda in domovine! Oklenimo se z vso ljubeznijo novega našega vladarja Njegovega Veličanstva kralja Petra II., ljubimo svojo domovino, delajmo za njen napredek, kajti le na ta način bomo res pravi izpolnjevalci kraljeve oporoke. Prav iz globine našega srca pa naj pride vzklik:

»Slava Viteškemu Kralju Aleksandru I. Zedinitelju!«

»Naj živi Njegovo Veličanstvo kralj Peter II.!«

Govor nast. Cirila Kopitarja na žalni svečanosti II. drž. deške meščanske šole ob priliki tragične smrti našega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja.

V letošnjem šolskem letu je zapustil za vedno naš zavod dolgoletni njegov nastavnik g. Ivan Kunc. Bil je izboren učitelj, najboljši tovariš, a mladini prijatelj in voditelj. Dičila ga je izvanredna točnost v vsakem njegovem opraviilu, zato nas je iznenadilo, ko je nekega dne izostal od pouka. Vedeli smo, da je samo bolezen, ki ga je mogla zadržati od dela. Marljiv in delaven, kakor je bil, se je le s težavo dal pregovoriti, da si je šel iskat zdravja v bolnico. Mislili smo, da bo zopet kmalu med nami čil in zdrav. Toda nekega dne smo prejeli prežalostno vest, da našega

tovariša ne bo nikdar več k nam, da je odšel po plačilo k Njemu za vse dobro, kar je napravil mladini, tovarišem in narodu.

Nastavnik Ivan Kunc se je rodil 24. sept. 1879. v Rovtah nad Logatcem. Tu je obiskoval tudi osnovno šolo. Starši so ga prvotno namenili domu; posvetil naj bi se kmetijstvu, zato so ga poslali v kmetijsko šolo na Grm pri Novem mestu, kjer je dovršil dva letnika omenjene šole. Pot, katero so mu začrtale rojenice in po kateri naj bi hodil mladi Ivan, ga je dovedla na učiteljske v Koper-Istra. Temeljito se je pripravil na tej šoli za bodoči poklic. L. 1903. je nastopil svoje prvo službeno mesto. Kal, Ročinj, Batuje — ti kraji bi vedeli povedati, kaj jim je bil Ivan Kunc kot mladi učitelj in pozneje kot šolski upravitelj. Svoj prosti čas je daroval narodu tudi tam, kjer ga je potreboval. Bil je predsednik, tajnik in blagajnik pri raznih društvih. Kako zaupanje je imel narod do njega, priča dejstvo, da je bil izvoljen celo za župana. Te posle je moral vršiti v najtežjih časih, ki jih je preživel naš narod tam v Primorju v času svetovne vojne in italijanske okupacije.

Vsled razmer, ki so nastale po svetovni vojni v zaslužjenih primorskih krajih, je bil prisiljen oditi od tu, in tako ga je življenjska pot pripeljala v Ljubljano na našo šolo, kjer je ostal do svoje prezgodnje smrti — † 27. marca 1935.

Pokojni Ivan Kunc je kot učitelj meščanske šole posvetil vse svoje sile njenemu napredku in njeni boljši bodočnosti. Bil je blagohoten tovariš, a učeči se mladini dobrohoten in mil vzgojitelj. S smehljajočim obrazom je prihajal v razred; sovražil je pretirano strogost in marsikatera razredna in redovalna seja bi znala mnogo povedati, kako te je znal zagovarjati, mladina, On, ki snuje sedaj svoj zadnji sen. Bil je pač srčno dober in zgleden človek, zato bo živel spomin nanj še dolgo med nami.

Tebi pa, ki Te krije hladna zemlja, mir in pokoj!

Iz šolske kronike

Novo šolsko leto se je pričelo po končanih popravnih izpitih dne 1. septembra 1934.

Od 1. do 3. septembra je bilo vpisovanje v vse razrede. Vpisalo se je 318 učencev. Opustili smo tretjo paralelko prvega razreda, a otvorili paralelko v tretjem razredu.

Za šolsko leto 1934./35. se je vpisalo za prvi razred 100 učencev, za drugi 110 učencev, za tretji 63 učencev in za četrti 45 učencev. Na zavodu je bilo 7 razredov.

Dne 10. septembra je bila otvoritvena služba božja.

Dne 14. septembra so si ogledali učenci pod vodstvom nastavnikov ribarsko razstavo, ki je bila v prostorih ljublj. velesejma.

V nedeljo, dne 16. septembra, je bila ob priliki kongresa R. K. na Kongresnem trgu služba božja, kratka proslava in manifestacijski obhod po mestnih ulicah.

Dne 4. oktobra je nastopil na tukajšnjem zavodu svoje službeno mesto nastavnik Kopitar Ciril iz Trziča.

Od 6. do 16. oktobra je bil zdravniški pregled učencev vseh razredov.

9. oktober. Črni dan vseh Jugoslovanov.

Tega dne je bil izvršen atentat na našega ljubljenege vladarja Aleksandra I. Zedinitelja v Marseju. V popoldanskih urah je umrl naš veliki kralj v tujini, zapustil nam je sveto oporoko:

— ČUVAJTE MI JUGOSLAVIJU! —

Naše mesto je bilo v prvih nočnih urah črno zastrto.

Ko smo se naslednji dan zbrali učenci in učitelji v učilnicah, smo čutili, da je v našo domovino, Jugoslavijo, posegla s svojo koščeno roko neizprosna smrt, ki nam je ugrabila našega očeta. Obnemeli smo ob velikem mrtvaškem odru. Prešerna in vesela mladina je utihnila, zavedali smo se težkih in resnih dni.

Žalostni dnevi so se vrstili drug za drugim vse do pogreba. Učenci so z žalnimi trakovi ovili slike kralja Mučenika, polagali so pred nje kite jesenskega cvetja in prižigali večne luči. Prebirali smo časopisna poročila in v duhu spremljali našega Viteškega Zedinitelja na njegovem poslednjem povratku v domovino in do poslednjega veličastnega doma na Oplenju.

V naši telovadnici je bil postavljen žalni oder. Stražarji PJS so se izmenjavali ob njem pri častni straži. V odmorih je hitela mladina v telovadnico, v duhu se je poklanjala očetu svojega naroda in molila za njegov pokoj.

Dne 10. oktobra je odšla na bolezenski dopust prof. Željeznov-Kokalj M. in dne 22. oktobra je bila premeščena na meščansko šolo v Moste.

Dne 15. oktobra smo imeli žalno svečanost. Govoril je nastavnik Kopitar C.

Dne 18. oktobra. Pogreb Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja.

Mračen, meglen jesenski dan. V šolski telovadnici smo ob ¼8. uri poslušali poslanico g. bana Marušiča mladini, nato smo bili pri žalni službi božji v domači cerkvi. Udeležili smo se žalnih svečanosti na Kongresnem trgu.

Dne 22. oktobra je odšel na šesttedenski bolezenski dopust upravitelj A. Novak.

Dne 26. oktobra je odšla nastavnica Komar M. na drž. I. deš. mešč. šolo v Ljubljani.

Dne 31. oktobra so bila predavanja o štednji.

Dne 3. novembra so odšli učenci prvih in drugih razredov, ki spadajo v šolski okoliš Moste, na novo otvorjeno meščansko šolo v Mostah.

Dne 5. novembra je bila šolska sv. spoved in naslednji dan skupno sv. obhajilo.

Dne 7. novembra so bili učenci pri kino-predstavi: »Pogrebne svečanosti blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja«.

Dne 9. novembra je bila žalna služba božja za blagopokojnim Viteškim kraljem kot spominski dan na 9. oktober. Bil je tudi spominski govor.

Dne 10. novembra smo proslavili dan miru.

Dne 1. decembra smo proslavili praznik Zedinjenja še v smislu državne žalosti.

Od 1. do 8. decembra je bil obrtniški teden v zvezi z razstavo. Bila so predavanja o važnem pomenu in namenu obrtniškega stanu za zdravo državno gospodarstvo.

Dne 6. decembra je nastopil na tukajšnjem zavodu svoje službeno mesto učitelj Zupan Francé iz mešč. šole na Viču.

Dne 7. decembra je bil zdravniški pregled nastavnikov naše šole.

Od 23. decembra 1934. l. do 10. januarja 1935. l. je trajal božični odmor.

Dne 26. oziroma 27. januarja smo praznovali god sv. Save z govorom, deklamacijami in petjem. Naslednji dan se je udeležilo zastopstvo učencev iz vseh razredov svetosavske proslave srbske cerkvene pravoslavne občine v Nar. domu pod vodstvom nastavnice Tkačev M.

Dne 31. januarja se je končalo I. polletje.

Dne 1. februarja je nastopil na tukajšnjem zavodu svoje službeno mesto honorarni nastavnik za telovadbo Wildman Oton.

Dne 4. februarja je bil Strossmayerjev spominski dan s službo božjo in proslavo.

Dne 17. februarja je bil občni zbor zajednice »Dom in šola«. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Predsednik: Gorup Drago, podpredsednik: Novak Alojzij, tajnik: Medič Pavel, blagajnik: Perko Matija in 5 odbornikov.

Dne 5. marca je zbolel nastavnik Kunc Ivan. Odšel se je zdraviti v občo državno bolnico v Ljubljani. Ni se več povrnil med nas. Umrli je 27. marca ob 17. uri. Bridko smo občutili njegovo smrt vsi; učenci in njegovi tovariši. V njegov poslednji dom smo ga spremili 29. marca ob ½17. uri. Učenci so mu zapeli žalostinke v slovo.

- Od 1. do 3. aprila so imeli učenci duhovne vaje po bogoslužnem redu, ki je običajen za dijake srednjih šol.
- Dne 9. aprila je minulo pol leta od smrti blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Pri pouku smo se ta dan spominjali minulih marsejskih dogodkov.
- Dne 14. aprila je bila akademija PRK vseh ljubljanskih šol v Unionu, pri kateri so sodelovali tudi naši učenci pod vodstvom nastavnice Laharnar M.
- Dne 17. aprila je bila proslava stoletnice ilirskega pokreta. Spored je obsegal petje, recitacije, govor in deklamacije.
- Od 18. aprila do 6. maja je trajal velikonočni odmor.
- Dne 7. maja je nastopil službo na tukajšnjem zavodu honorarni nastavnik abs. filozof Rome Franc, dne 30. maja 1935. l. je bil imenovan za uradnika pripravnika z odl. Min. prosvete S. N. br. 25.337/34.
- Dne 11. maja je bila proslava materinskega dneva s predavanji. O materi so pisali učenci tudi šolsko nalogo.
- Dne 12. maja je bilo slavnostno razvitje praporov PJS na Kongresnem trgu. Na predvečer je bila akademija v Unionu, pri kateri so sodelovali tudi naši učenci pod vodstvom nastavnice Laharnar M. Našemu zavodu je poklonilo prapor društvo: »Zajednica dom in šola«. Kumovala je praporu g. Gusti Gorup.
- Dne 17. maja je bil ob pol 20. uri roditeljski sestanek društva: »Zajednice dom in šola«. Predaval je nastavnik Rom »O domači pomoči učencem«.
- Dne 18. maja so bila predavanja o vlogi Rusije za osvoboditev balkanskih Slovanov.
- Dne 19. maja je bilo na Taboru pri Sokolu I. razvitje prvega dečjega prapora v državi.
- Dne 18. in 19. maja je bila akademija srednješolcev kot priprava in uvod na evharistični kongres v Unionu, pri kateri so sodelovali naši učenci pod vodstvom nastavnice Laharnar M.
- Od 18. do 25. maja je bil teden zdravja. Bila so predavanja o škodljivosti alkohola in borbi proti tuberkulozi.
- Dne 25. maja je predaval g. Horvat: »O težki bolezni našega naroda«.
- Dne 24. maja je bila poučna ekskurzija k Iškemu slapu z učenci četrtega razreda pod vodstvom nastavnikov Zupana in Roma.
- Od 30. maja do 1. junija je bila poučna ekskurzija v Zagreb z učenci četrtega razreda pod vodstvom nastavnikov Kopitarja in Roma.
- Dne 31. maja se je končal redni pouk v četrtem razredu.
- Dne 31. maja popoldne je bila šolska sv. spoved.
- Dne 1. junija je bilo skupno sv. obhajilo.
- Dne 5. junija smo proslavili 85letnico rojstva nadškofa dr. A. B. Jegliča s predavanji.
- Dne 8. junija so bili popravni izpiti za učence IV. razreda.
- Dne 11. junija se je pričel završni izpit s pismeno slovensko nalogo. Do 15. junija je trajal ustmeni završni izpit.

Od 5. junija dalje je nadzoroval na našem zavodu g. min. odposlanec prof. Gnjezda Fr.

Dne 19. junija se je končal redni pouk v vseh razredih.

Dne 20. junija so se udeležili učenci z nastavniki procesije sv. Rešnj. Telesa pri župniji sv. Frančiška.

Dne 28. junija je bila sklepna služba božja z vidovdansko proslavo, razdelitvijo izpričeval in izvestij.

Ob tej priliki so se razdelile tudi hranilne knjižice, ki jih je poklonila »Mestna hranilnica ljubljanska« najboljšemu dijaku v vsakem posameznem razredu.

Nagrajenci so:

Hribernik Vincenc, I. a;
Rupar Vekoslav, I. b;
Čebul Janko, II. a;
Močan Jožef, II. b;
Trampuš Vladislav, III. a;
Gorup Božo, III. b;
Letnar Pavel, IV.

Za velikodušen dar se upraviteljstvo v imenu učencev najlepše zahvaljuje Mestni hranilnici ljubljanski.

Nastavniški zbor

Novak V. Alojzij, upravitelj. Usposobljen za matematiko, opisno geometrijo, prostoročno risanje in lepopisje.

Poučeval: gm, gri v I. a in I. b; og v IV.; dr. v I. b razredu tedensko 9 ur.

Fabjanič N. Nikola, učitelj za srbohrvatski jezik.

Poučeval: sh v I. a, I. b, II. a, II. b, III. a, III. b in IV. razredu; tedensko 14 ur; na drž. II. dekl. mešč. šoli še 10 ur.

Hitl št. Ana, učiteljica.

Poučevala: ne v I. a, I. b, II. a, II. b, III. a in IV.; ze v II. a; hi v III. a razredu; tedensko 22 ur.

Komar I. Marija, redna nastavnica. Usposobljena za slovenščino, francoščino in zgodovino. Odšla 27. oktobra 1934 na I. deško mešč. šolo v Ljubljani.

Poučevala: sl v I. a in IV.; ze v III. b; zg v I. a, II. a, II. b, III. a, III. b in IV.; dn v IV. razredu; tedensko 23 ur.

Kopitar Fr. Ciril, redni nastavnik. Usposobljen za slovenščino, zemljepis in zgodovino.

Poučeval: sl v II. a, II. b, III. b in IV.; ze v IV.; zg v IV.; dn v IV. razredu; tedensko 22 ur.

† *Kunc J. Ivan*, redni nastavnik. Usposobljen za matematiko, fiziko, kemijo, prirodopis in higijeno.

Poučeval do 4. marca 1935: ra v II. b, III. a in III. b; fi v III. a, III. b in IV.; ne v III. a razredu; tedensko 20 ur.

Laharnar E. Marija, redna nastavnica. Usposobljena za glasbo.

Poučevala: pe v I. a, I. b, II. a, II. b, III. a, III. b in IV.; ze v I. a in I. b; zg v I. a in I. b razredu; tedensko 17 ur; na drž. II. dekl. mešč. šoli še 5 ur.

Lampe I. Josip, redni nastavnik. Usposobljen za matematiko, opisno geometrijo, prostoročno risanje in lepopisje.

Poučeval: ra v II. b; gm gri v II. a, II. b, III. a in III. b; ne v II. b; dr v III. a; pi v I. a, I. b, II. a in II. b; hi v II. b razredu; tedensko 21 ur.

Medič Fr. Pavel, redni nastavnik. Usposobljen za matematiko, opisno geometrijo, prostoročno risanje in lepopisje.

Poučeval: ra v III. b; ri v I. a, I. b, II. a, II. b, III. a in III. b razredu; tedensko 22 ur.

Rom Fr. Viktor, redni nastavnik. Usposobljen za matematiko, fiziko in kemijo.

Poučeval: ra v I. a, I. b, II. a, III. a in IV.; ke v III. a, III. b in IV. razredu; tedensko 23 ur.

Rome I. Franc, absol. filozof; honorarni nastavnik od 9. maja 1935, z odlokom Min. prosvete SNbr. 25.337/34 z dne 30. maja 1935 imenovan za urad. pripravnika.

Poučeval: pr v I. a, I. b, II. a, II. b; fi v III. a, III. b in IV. razredu; tedensko 18 ur.

Tkačev-Vidmar F. Marija, redna nastavnica. Usposobljena za slovenščino, zemljepis in zgodovino.

Poučevala: sl v I. a, I. b in III. a; ze v III. b; zg v II. a, II. b, III. a in III. b razredu; tedensko 22 ur.

Zupan J. Franc, učitelj; dodeljen z odlokom Min. prosv. SNbr. 43.922 z dne 27. decembra 1934.

Poučeval: ze v II. b in III. a; hi v I. a, I. b, II. a in III. b; ri v IV.; dr v I. a, II. a, II. b, III. b in IV. razredu; tedensko 22 ur.

Željeznov-Kokalj I. Marija, profesor. Usposobljena za narodni jezik in francoščino. 10. oktobra 1934 odšla na bolezenski dopust; 22. oktobra 1934 prestavljena na mešč. šolo v Moste.

Poučevala: sl v II. a, II. b in III. b; sh v I. a, I. b, II. a in II. b razredu; tedensko 20 ur.

Wildman J. Oton, honorarni nastavnik; dodeljen z odlokom Min. prosvete SNbr. 687 z dne 28. januarja 1935.

Poučeval: te v I. a, I. b, II. a, II. b, III. a, III. b in IV. razredu; tedensko 7 ur.

Rožman L. Maksimiljan, redni nastavnik mešč. šole v št. Vidu.

Poučeval dg v IV. razredu; tedensko 2 uri.

K r a t i c e : verouk — ve, slovenščina — sl, srbohrvaščina — sh, nemščina — ne, zgodovina — zg, zemljepis — ze, fizika fi, kemija — ke, prirodopis — pr, higiena — hi, računstvo — ra, geometrija in geometrijsko risanje gm gri, prostoročno risanje — ri, opisna geometrija — og, telovadba — te, petje — pe, pisanje — pi, deška ročna dela — dr, državljanski nauk — dn.

Seznam šolskih nalog višjih razredov

- III. a r.* — Blagoslovljena, zahvaljena, majka domovina! Zvonovi žalostno pojó, pojó, da še nikdar tako. — V miru cvete omika. — Pot na semenj. — Kosovska devojka. — Ilirija oživiljena. — V muzeju — (Pismo prijatelju). — Prizor pred sramotnim odrom. — Moja mati.
- III. b r.* — Oljki. — Kam so pohitele moje misli na vernih duš dan. — Nehvaležnost je plačilo sveta. — Na železniški postaji. — Vesele večer pri pastirjih na Komni. — Morje, človeku prijazno in sovražno. — Prosta tema. — Moja mati.
- IV. r.* — Junakom topliške vstaje. — Umrli nam je kralj. — Zakon dela svetu dan je, svet brez dela so le sanje. Delo je človeka last. Delu slava, delu čast! (Dr. Jan. Ev. Krek.) — Juri Kobila na gradu Razborških. — Ko zatuli sirena... — Hlapec Jernej išče pravice pri županu. — Sadno drevesce, podoba človeškega življenja. — Dr. France Prešeren in njegov pomen za Slovence.

Srbohrvaške šolske naloge

- III. r.* — Uskoci. — Lov Kraljevića Marka. — Sveti Nikola. — Zimski dan. — Smrt Kraljevića Marka. — Iz moga dnevnika.
- IV. r.* — Pred grobovima naših junaka. — Starina Novak. — Naši manastiri. — Moje putovanje. — Kraljevo oranje. — Naše more!

Knjižnice

Učiteljska knjižnica ima 1402 zvezka, 880 knjig, 33 revije s 487 številkami in 45 brošur. — Prirastek v šol. letu 1934./35. je 185 številčk. 40 knjig, 8 revij s 100 številkami in 45 brošur.

Knjižnica za učence ima 413 knjig. — Prirastek v šol. l. 1934./35. je 37 knjig. — Izposojene so bile 1627krat 248 učencem.

Knjižnica za ubožne učence ima 168 knjig. — Prirastek v šol. l. 1934./35. je 32 knjigi. — Izposojene so bile vse knjige.

Srbohrvatska knjižnica ima 84 knjige. — Prirastek v šol. l. 1934./35. je 14 knjig. — Izposojene so bile vse knjige.

Učila

Važnejši prirastki v šol. letu 1934./35.: zemljepisje 2 zemljevida, zgodovina 2 zemljevida, kemija Hoffmanov aparat za elektrolizo vode; stekla in cevi.

Zdravstveno stanje učencev

V šol. letu 1934./35. so se zdravili učenci našega zavoda v ambulatoriju drž. šol. poliklinike v Ljubljani: za infekcijske bolezni 21 učenec, za očne bolezni 34 učenci, za tuberkulozo v I. štadiju 12 učencev, za ušesne bolezni 3 učenci, za kirurgične bolezni 60 učencev, za živčne bolezni 3 učenci, za bolezni dihalnih organov 16 učencev, za bolezni prebavil 4 učenci, za žlezne bolezni 4 učenci, za kožne bolezni 8 učencev, za konstitucionalne bolezni 1 učenec, za bolezni zob 27 učencev, za ostale bolezni 68 učencev, za bolezni kosti in mišic 1 učenec.

V splošnem je bilo zdravstveno stanje učencev povoljno.

Poučne ekskurzije

Učenci so napravili več krajših in daljših ekskurzij v bližnjo okolico, muzej, razstave in obrate. Posečali so tudi poučne kino-predstave.

Služba božja

je bila redno vsako nedeljo in praznik ob 8. uri s šolskim cerkvenim petjem, ki ga vodi nastavnica Laharnar M. V tem letu so bili učenci trikrat pri sv. spovedi in sv. obhajilu.

Razen tega je bila dvakrat žalna služba božja za blagopokojnim Viteškim Kraljem. Služba božja je bila ob pričetku in sklepu šol. leta 1934./35., na državni praznik Zedinjenja in na Strossmayerjev spominski dan.

Dijaške organizacije

Podmladek Rdečega Križa

vodi 6. leto učitelj Fabjanić Nikola. V vseh razredih je 88 članov. Za božič je obdaroval PRK 20 članov z gorkim perilom. V ta namen je izdal 449 Din 50 par.

Ob priliki tragične smrti blagopokojnega Viteškega Kralja Aleksandra I. Zedinitelja so okrasili podmladkarji RK s podmladkarji JS žalni oder in z njimi so se izmenjavali pri častni straži. Sodelovali so tudi pri manifestaciji RK dne 16. septembra in pri akademiji PRK dne 14. aprila v Unionu pod vodstvom nastavnice Laharnar M.

Nekaj bolehnih članov so priporočili, da so bili sprejeti v ferijalno kolonijo PRK in RK.

Podmladek Jadranske Straže

šteje 200 članov. Vodi ga učitelj Fabjanić Nikola. Podmladkarji so sodelovali pri akademiji PJS dne 11. maja z uspešnimi pevskimi točkami pod vodstvom nastavnice Laharnar M.

Podmladek si je nabavil prapor PJS, denar mu je dalo društvo: »Zajednica dom in šola«. Pri blagoslovitvi je kumovala g. Gusti Gorup, ki je darovala praporu lep trak. Za Dom na Jadranu je daroval naš PJS — Obl. odboru PJS 200 Din.

Sokol kraljevine Jugoslavije

Poverjenik na našem zavodu je nastavnik Rom Viktor. Pri naraščanju in deci sokolskih društev telovadijo 103 učenci. Vsak razred prejema po en izvod »Sokoliča«, ki ga učenci prav radi in z zanimanjem prebirajo. Nekaj je tudi naročnikov obeh sokolskih mladinskih listov, tako »Naše radosti« in »Sokoliča«.

Ferijalni Savez

šteje 9 članov. Poverjenik je nastavnik Kopitar Ciril.

Učenci ob koncu šol. l. 1934./35.

I. a razred 50 učencev

Razredni starešina: *Hitzl Ana*

Odlični:
Dešman Franc
Hribernik Vincenc

Strlič Janez
Velnar Miloš

Teran Anton
Trpinc Dragotin
Verhovec Dimitrij
Zupan Pavel

Prav dobri:

Artač Ivan
Bergant Anton
Cimperšek Rudolf
Čebular Vitomir
Drole Milojko
Fabijan Janez
Gabrijelčič Bernard
Habjan Vincenc
Hobjan Anton
Kragelj Franc
Kvas Tomaž

Dobri:

Aybelj Vincenc
Brezigar Bogoslav
Hrovat Josip
Jilek Marijan
Kladnik Mihael
Koncar Boris
Kos Stanislav
Nanut Edvard
Pavlin Avgust
Perhavec Izidor
Rozman Anton
Smrekar Vincenc

S popravnim izpitom:

Glinšek Miroslav
Hvastija Cvetko
Jenko Anton
Jurman Stanislav
Kopitar Franc
Malik Ivan
Modrijan Franc
Morscher Josip
Šraj Josip
Vincek Srečko

Niso izdelali:

Auguštin Franc
Babnik Albin
Jakopič Dragotin

Kovač Ivan
Prošek Franc
Prošek Miloš

Snoj Vincenc
Vidic Milan
Zaje Franc

I. b razred 46 učencev

Razredni starešina: *Medić Pavel*

Prav dobri:

Brejc Albin
Glonar Aleksander
Godec Lovro
Konič Ivan
Lotrič Milan
Rupar Vekoslav

Skok Ivan
Stojkovič Edvard
Tome Bogdan
Vertelj Boris
Vizjak Vlastimir
Vogrič Rudolf
Zadnikar Julij
Zupan Hugon
Žvegelj Josip

Štrukelj Ludovik
Šuštar Martin
Šuštar Viktor
Terlep Ivan
Vrhovec Ivan
Žiberna Radovan

Dobri:

Hešik Miroslav
Istenič Rudolf
Lepša Rudolf
Leskovic Marijan
Lončar Ivan
Mrežar Slavko
Nečemer Maksimilijan
Novak Ivan
Ovin Branko
Perko Ivan

S popravnim izpitom:

Arhar Stanislav
Brodnik Ivan
Čepon Oskar
Elsner Ivan
Franc Viljem
Frece Josip
Kovačič Marijan
Loboda Srečko
Markelj Stanislav

Niso izdelali:

Banko Vladimir
Peruzzi Svetoslav
Sadar Josip
Spunt Miroslav
Valentinčič Marijan
Zaje Miroslav

Zapustili zavod:

Cergolj Viljem
Jesih Alojzij
Lichtenegger Rudolf

II. a razred 51 učenec

Razredni starešina: *Rom Viktor*

Prav dobri:

Čebulj Janko
Globočnik Aleksander
Krašna Miroslav
Krašovic Jože
Krištof Božidar
Petelin Andrej

Stančič Rafael
Škerjanc Bogomir

Dobri:

Bernot Josip
Bernot Mihael
Cimperman Bojan

Ciuha Ivan
Čebulj Silvester
Dovjak Stane
Ivanuš Milivoj
Kačič Roman
Kambič Maks
Kirn Rajko
Klobčič Stane

Kmetič Valentin
Kordež Lojze
Košir Miroslav
Lušina Gabriel
Pirš Anton
Rakuž Tugomer
Samotrčan Ladislav
Selko Franc
Šabec Silvester
Turk Marjan
Turel Stanislav
Urbančič Miloš

Zajc Anton
Zupan Franc
S popravnim izpitom:
Erklavc Franc
Fuger Zorislav
Kenda Miroslav
Kirn Viktor
Klobučar Viktor
Lichtenberg Herbert
Lončar Franc
Štebej Janko

Niso izdelali:
Fingust Vinko
Fistrič Jože
Gačnik Alfonz
Gmajner Marjan
Kreč Ludovik
Makovec Ivan
Moljk Karel
Nartnik Franc
Oražem Stane
Ravnikar Peter

II. b razred 48 učencev

Prav dobri:

Aubelj Štefan
Brajnik Miroslav
Ilovcar Ciril
Majce Bogdan
Mali Konrad
Močan Jožef
Modec Anton
Praprotnik Stanko

Dobri:

Božič Pavel
Dežman Bogomir
Hiršman Viktor
Hočevcar Marjan
Humar Vladimír
Kobal Ljubo
Koman Alojzij

Krapež Anton
Kulnik Rado
Lemut Stanko
Mlakar Alojzij
Pirnat Leopold
Pleša Ladislav
Poglej Leon
Razbornik Franc
Repanšek Marjan
Rozman Ivan
Rozman Mihael
Slamič Franc
Sočan Valentin
Starin Ivan
Strnad Alojzij
Šuštar Anton
Valentan Rajko
Volavšek Ivan

Razredni starešina: Lampe Josip

S popravnim izpitom:

Batič Franc
Cernigoj Milan
Godec Ivan
Kalan Avguštin
Kroupa Franc
Kurzweil Vinko
Osenk Stanislav
Tuma Alfonz
Zalar Janko

Niso izdelali:

Blažević Leopold
Bratovž Franc
Klofutar Dušan
Kraševac Anton
Pilej Božidar
Razinger Herbert

III. a razred 27 učencev

Prav dobri:

Bernik Milan
Jenko Franc
Jeraj Ludovik
Orehek Ivan
Prašnikar Dušan
Trampuš Vladislav

Dobri:

Debevec Peter
Dimnik Anton
Gregorič Edvard

Hrovatin Milan
Knez Vincencij
Leskovšek Rudolf
Muglerle Stanislav
Pavlovčič Ivan
Pirš Branko
Vončina Stanislav
Žagar Dušan

S popravnim izpitom:

Demšar Anton
Drašler Valentin

Razredni starešina: Tkačev Marija

Kosec Franc
Marinšek Dušan
Švajger Miroslav
Žigon Tihomil

Niso izdelali:

Drašler Rafael
Kanc Josip
Korošec Maks

Neocenjen:

Hojker Ivan

III. b razred 32 učencev

Prav dobri:

Auer Anton
Čebobin Božidar
Gorup Božo
Grošelj Anton
Pajk Silvester
Pavlovčič Alojzij
Polše Vid
Primožič Bogomir
Sevšek Franc
Vidmar Alojzij

Dobri:

Dovjak Alojzij
Drobne Josip
Kastelic Edvard
Kenda Stanislav
Kisovec Ivan
Klopčič Milan
Koman Stanislav
Pečnik Alojzij
Perko Matija
Šeme Srečko
Turk Franc
Morel Jakob

Razredni starešina: Fabijanič Niko

S popravnim izpitom:

Cuznar Bojan
Glušič Srečko
Hübner Rado
Kulnik Drago
Notar Anton
Razbornik Drago
Sedevčič Cvetko
Snoj Ivan

Niso izdelali:

Babnik Franc
Resman Franc

Prav dobri:

Belantič Josip
Bezok Ivan
Drašler Emil
Kavka Karol
Koman Viktor
Letnar Pavel
Mikuš Vladimir
Ojsteršek Josip
Paškulin Peter
Stopar Branko
Terčelj Rudolf
Žitko Adolf

Dobri:

Belec Ladislav
Bernat Bernard
Čamernik Stane

Flerin Anton
Fojkar Stane
Godec Josip
Goršič Franc
Kadunc Bogomir
Kožuh Ivan
Kranjc Zoran
Kušar Anton
Mirtič Milan
Puterle Franc
Sitar Franc
Terlep Matija

S popravnim izpitom:

Apih Franc
Baloh Evstahij
Cvar Feliks
Dermota Boris
Erzin Bojan

Jagodic Dušan
Kožar Egidij
Medvešček Alojz
Mlakar Drago
Rebolj Edvard
Roje Vojko
Strašek Vilibald
Šveiger Anton
Tome Avguštin
Valič Viktor
Hribar Bogomir

Niso izdelali:

Baloh Evstahij
Bergman Josip
Cvar Feliks
Jagodic Josip
Kogoj Franc

K završnemu izpitu so se javili 43 učenci in 1 privatist. Izpit je trajal od 11.—15. junija.

Napravili so:

Apih Franc
Belantič Josip
Belec Ladislav
Bernat Bernard
Bezok Ivan
Čamernik Stane
Drašler Emil
Erzin Bojan
Flerin Anton
Fojkar Stanislav
Godec Josip
Goršič Franc
Jagodic Dušan

Kavka Karel
Koman Viktor
Kožar Egidij
Kranjc Zoran
Kušar Anton
Letnar Pavel
Medvešček Alojz
Mikuš Vladimir
Mirtič Milan
Ojsteršek Josip
Paškulin Peter
Puterle Franc
Sitar Franc
Stopar Branko

Strašek Vilibald
Šveiger Anton
Terčelj Rudolf
Terlep Matija
Valič Viktor
Žitko Adolf
Orehok Franc

Privatist:

Kopitar Zmagoslav
7 učencev ima popravni izpit, 1 je odklonjen za 1 leto.

Navodila za pričetek šol. leta 1935./36.

Ko so se l. 1919. ustanovile v Ljubljani meščanske šole, katerih nam Avstrija prej ni hotela dati, so se vse te nove šole naselile v poslopjih osnovnih šol. Število učencev pa je od leta do leta naraščalo tako v osnovni kakor tudi v meščanski šoli. V skupno uporabljajočih poslopjih je nastala tesnoba; posebno vidna je bila ta v šol. poslopiju na Gasilski cesti 17, kjer so nastanjene razen naše meščanske šole še tri druge šole. Četudi so se uporabljali vsi prostori, ki so bili zasedeni dopoldne in popoldne, sta bili obe deški šoli močno ovirani v svojem razvoju in napredku.

Vse to je upošteval ljubljanski občinski svet ter je na predlog krajevnega šol. odbora sklenil najeti za našo šolo s pričetkom šol. leta 1935./36. Waldherrjevo hišo v Beethovnovi ulici, kjer je bila nekoč nastanjena III. drž. gimnazija. S pričetkom prihodnjega šol. leta se bo torej naša šola izselila iz dosedanjih šol. prostorov v bivšo III. drž. gimnazijo v Beethovnovi ulici.

Naši šoli, kakor tudi vsem drugim ljubljanskim meščanskim šolam, je po odločbi ministra prosvete Sn br. 36.788 od 28. decembra 1934 odrejen sledeči šolski okoliš:

Ljubljana - občina; srez Ljubljana - okolica (razen krajev, ki so dodeljeni meščanskim šolam: na Viču, Št. Vidu, Zg. Šiški in v Mostah) in srez Kamnik.

Vpisovanje za šol. leto 1935./36. se bo vršilo za vse razrede v dneh 1., 2. in 3. septembra. Ali bo to že v novem poslopju, se bo pravočasno objavilo v dnevnem časopisju. Popravni izpiti se bodo vršili 30. in 31. avgusta — obakrat od 8. do 12. ure. Prošnje za popravne izpite je izročiti vsaj do 15. avgusta upravitelju. Prošnjo se mora kolkovati s kolkom 5 Din in tolikokrat po 10 Din, kolikor je popravnih predmetov.

Pri vpisu se mora vsak učenec izkazati z izpričevalom o dovršenem prejšnjem razredu. V prvi razred se sprejemajo učenci, ki so dovršili 4. razred osnovnih šol in še niso stari 14 let.

K vpisu mora vsak učenec prinesiti razen izpričevala tudi potrdilo o višini davkov, ki jih plačujejo roditelji ali skrbniki. Vsako potrdilo mora biti kolkovano s kolkom 20 Din. Starši, ki imajo v šolah več otrok, si morajo preskrbeti prepis potrdila in ga kolkovati z 10 Din. Za vpis več otrok v isti zavod zadostuje samo eno potrdilo. Potrdila izdajajo pristojni davčni uradi. Državnim, banovinskim in občinskim uradnikom izda potrdilo urad, ki izplačuje prejemke. Roditelji, ki plačujejo manj nego 300.— Din davka, ne plačajo za svoje otroke šolnine, toda izkazati se morajo kljub temu z gori navedenimi potrdili. Oni roditelji, ki šolajo istočasno več otrok, plačajo za prvega otroka popolno šolnino, za ostale otroke pa polovično.

Brez potrdila o plačnem davku in brez vplačane šolnine je vpis nemogoč. Preskrbite si pravočasno — že med počitnicami — vsa potrebna potrdila!

Pri vpisu mora plačati vsak učenec 20.— Din v zdravstveni fond ter izpolniti s 5 Din kolkovano prijavo na posebni tiskovini.

Disciplinski predpisi za učence meščanskih šol veljajo tudi za dobo počitnic.

Navodila o otvoritveni službi božji, o pričetku rednega pouka in drugo bodo razvidna na šolski deski.

